คำขวัญประจำจังหวัดแพร่

“หม้อห้อม ไม้สัก ถิ่นรักพระลอ ช่อแฮศรีเมือง ลือเลื่องแพะเมืองผี คนแพร่นี้ใจงาม”

หม้อห้อม เป็นภาษาพื้นเมืองรวมคำระหว่าง คำว่า **“หม้อ”** กับ **“ห้อม”** หม้อ หมายถึง ภาชนะชนิดหนึ่ง “ห้อม” หมายถึง พืชชนิดหนึ่งเรียกว่าต้นห้อม หรือครามซึ่งจะให้สีน้ำเงินหรือกรมท่า ในการย้อมผ้า เราย้อมผ้าในหม้อก็เลยเรียกว่า **“ผ้าหม้อห้อม”**

ไม้สัก เพราะจังหวัดแพร่ได้ชื่อว่ามีความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้สักมากแห่งหนึ่งของประเทศไทย

ถิ่นรักพระลอ พระลอ (เจ้าเมืองสรวง) เป็นชายหนุ่มรูปงาม ได้รับการกล่าวขานที่ขจรขจายไปถึงหูของพระเพื่อน พระแพง พระธิดาของเจ้าเมืองสรอง(อำเภอสองในปัจจุบัน) จนเกิดมีใจปฏิพัทธ์ในพระลอทั้งๆ ที่ไม่เคยพบกันได้อยู่ร่วมกันที่สวนขวัญอุทยานหลวงเมืองสรอง พระเจ้าย่าของพระเพื่อนพระแพงส่งทหารล้อมสวนขวัญ พระลอ พระเพื่อน พระแพง ต่อสู้จนถูกลูกธนูที่ยิงมาตายเคียงกันพระราชบิดาของพระเพื่อน พระแพง ได้จัดการกับพระศพของพระลอ พระเพื่อน พระแพง แล้วสร้างเจดีย์เล็กขึ้น ปัจจุบันอยู่ในบริเวณวัดพระธาตุพระลอ ตามตำนานพื้นเมือง กล่าวว่าสร้างขึ้นเมื่อราวปี พ.ศ.๒๓๐๐ ในบริเวณที่ตั้งของเมืองสรองโบราณ พระธาตุองค์นี้ ชาวบ้านเชื่อว่าเป็นอนุสรณ์แห่งความรักอมตะ และที่บรรจุอัฐิของพระลอแห่งนครแมนสรวง และ พระเพื่อน พระแพง ธิดาเมืองสรอง อันเป็นต้นกำเนิดของวรรณคดีเรื่อง “ลิลิตพระลอ”

ช่อแฮศรีเมือง พระธาตุช่อแฮ สถานศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองแพร่ หนึ่งในพระธาตุประจำปีเกิด ๑๒ นักษัตร คือ พระธาตุประจำปีขาล (ปีเสือ) “แฮ” สันนิษฐานว่าเพี้ยนมาจากคำว่า “แพร” หรือ ผ้าแพร” ซึ่งเป็นความหมายเดียวกับชื่อของจังหวัดแพร่

ลือเลื่องแพะเมืองผี คำว่า “แพะ”หมายถึง ป่าแพะ คำว่า “เมืองผี”เป็นชื่อที่ชาวบ้านเรียกกันสืบมาในสมัยดึกดำบรรพ์ โดยเห็นว่าป่าแพะตรงนี้มีลักษณะพิสดารของภูมิประเทศ และเพราะความเร้นลับตามเรื่องราวที่เชื่อถือสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันนี้ก็อาจเป็นได้

คนแพร่นี้ใจงาม เพราะคนแพร่เป็นคนโอบอ้อมอารี ซื่อสัตย์ ใช้ชีวิตเรียบง่าย รักษาวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ทำให้เมืองแพร่เป็นเมืองน่าอยู่

อักษรจังหวัดแพร่ ใช้คำว่า **“พร”**